

Al que ingrato me deja, busco amante
Sor Juana Inés de la Cruz (1648-1695)

Al que ingrato me deja, busco amante;
al que amante me sigue, dejo ingrata;
constante adoro a quien mi amor maltrata;
maltrato a quien mi amor busca constante.

Al que trato de amor, hallo diamante
y soy diamante al que de amor me trata;
triunfante quiero ver al que me mata
y mato a quien me quiere ver triunfante.

Si a éste pago, padece mi deseo;
si ruego a aquél, mi pundonor enojo:
de entrambos modos infeliz me veo.

Pero yo por mejor partido escojo
de quien no quiero, ser violento empleo,
que de quien no me quiere, vil despojo.

De in het huidige Mexico geboren Juana Inés de la Cruz de Asabaje y Ramírez, – ‘Sor Juana’ - was een buitenechtelijk kind. Een zeer bijzonder kind! Ze had geen familie en geen geld, maar bezat een onafhankelijke geest en was geïnteresseerd in wetenschap en literatuur. Juana besloot het klooster in te gaan om zich daar volledig te wijden aan schrijven en studeren. In haar ‘wereldse’ gedichten zette Juana zich in voor vrouwenrechten en zij wordt daarom wel gezien als een van de eerste feministen. In de wereld van toen waren dat bepaald geen populaire ideeën, en de aartsbisschop droeg Juana dan ook op alleen nog religieuze teksten te schrijven. Sor Juana stierf op 47-jarige leeftijd tijdens een pestepidemie.